

Сказка Лиса и дятел

Пырать пёр хәмәр Тилё йәпәртатса вәрманпа. Ун сүлө сине сунарса шәтәк алтса хунә пулнә. Чупса пынә сәртенех йәнкәлт анса кайрә Тилё сав шәтәка. Сиккелет-сиккелет, кускалать-кускалать — ниепле те тухаймасть.

Шәтәк тәпәнче Тилё вәткеленнине йывәс тәрринче ларакан Улатакка курать.

— Мён ёслен, Тилё тус? — тесе ыйтать унран Улатакка.

— Пусә чаватәп, — тет Тилли.

— Мана та алтса памән-ши? — тет Улатакка.

— Алтса парасси парәттәм та, анчах малтан ку пусә пурине ярса пәтерес пулать сав. Пуләш мана кәштах, вара пёрлех тытәнәпәр, — чееленет хәмәр Тилё.

— Мёнпе пуләшам эп сана? — әнланаймасәр ыйтать Улатакка.

— Сана йывәр ёсех хушмастәп, эсә мана пура яма йывәс турачәсене кәна пар, — тет Тилли.

Тытәнчә Улатакка Тилле пуләшма. Туратран турата ларса шёвәр сәмсипе шак! тутарать те пёр турат үкерет, шак! тутарать те теприне касса ярать.

Пухәннә туратсене Тилё патне пыра-пыра пәрахать. Пусларё Тилли вёсене шәтәка купалама. Аппалансан-аппалансан, шәтәкә тулса та ларчә.

— Ну, мёнле, ёс пётрә-и? — ыйтать Улатакка.

— Пётрә, — тет Тилли.

— Апла пулсан атя ман пата пусă алтма, — чѐнет Улатакка.

— Пырасси пырăп та-ха, анчах эс мана мăкарич шучѐпе кăвас ѐстер, — тет Тилли.

Улатакка килѐшрѐ, иккѐшѐ кăвас сутакана шырама тухса кайрѐс.

Такмак пасарне ситеспе саксене хирѐс пѐр усламсă килет.

— Ав пуян Сахар пасара кăвас сутма каять, пытанса вырт тѐм хушшине, — тет Улатакка.

Тилли йăпăр-япăр пытанчѐ. Улатакка Сахар лавѐ синчи пичке тăррине хăпарса ларчѐ те шѐвѐр сăмсипе шаккама тытăнчѐ. Шаккасан-шаккасан пичке хăми шăтса тухрѐ. Сирпѐнет кăна пыл кăвас юман пичкерен.

Улатакка хăйѐн ѐсне пѐтерсен шак! тутарчѐ Сахара сăмкинчен. Эх, силленсе кайрѐ Сахар, тытăнчѐ хăвалама. Улатакки юриех аялтан кăна вѐссе пырать.

Кайăк хыссăн чупса хăшканă ернѐ хушăра Сахарăн пичкери кăвасѐ йăлтах юкса тухрѐ. Тѐмсем хушшинче пытанса ыртакан Тилѐ хăвăртрах чупса тухса кăваса ѐсме тытăнчѐ. Хырăмѐ туличченех ѐсрѐ.

Пуян Сахар кайăка хăваларѐ-хăваларѐ те нимѐнсѐрех килне таврăнчѐ.

— Ну, епле, ѐсрѐн-и? — ыйтать Улатакка Тилѐрен.

— Асрѐм, ѓсѐрѐлсех кайрăм, — тавăрать Тилли тайкаланса.

— Апла пулсан атя пусă алтма.

— Каясса кайăпăр та-ха, анчах эс мана малтан култарса кăтарт, — тет Тилли.

— Юрѐ, атя ман хыссăн, — килѐшрѐ лешѐ.

Тилѐпе Улатакка Такмак ялѐн анкарти хыснелле шăвăнчѐс.

Пуян Сахар ывăлѐпе пѐр тарси йѐтем синче ясмăк сăпассѐ. Улатаккапа Тилѐ саксем тѐлне ситсен темѐн пăшăлтатса илчѐс те чарăнчѐс. Тилли карта хушăкѐ витѐр йăпшăнсах пăхса ыртать, Улатакки Сахар ывăлѐн пусѐ сине кайса ларчѐ те шѐвѐр сăмсипеле шак! тутарчѐ сăмкинчен.

— Ай-ай, Микихвер! Сăп ку кайăка пусѐнчен! — тесе кăшкăрса ячѐ Сахар ывăлѐ сăмкине хыпашласа.

Тарси кайăка сăпас тесе нимѐн шухăшласа тăмасăрах яра пачѐ кăна тăпачпала пусѐнчен. Сахар ывăлѐ тўп кайса ѓкрѐ те тăнсăр пулса ыртрѐ.

Карта хушăкѐнчен пăхса ыртакан Тилѐ варне тытнă та йăвалана-йăвалана кулать. Кулсан-кулсан Улатакки кунран сăпла ыйтать:

— Ну мѐнле, пусă алтма каятпăр-и? — тет.

— Каясси кайӑпӑр та-ха, юлашкинчен хӑратса кӑтарт мана, — тет Тилли.

— Юрӑ, Тилӑ тус, хӑрасах килет пулсан атя хам хыҫҫӑн, — тет Улатакка.

Калаҫса татӑлчӑҫ те хайхисем шутарчӑҫ ял вӑҫнелле.

Ҫитсе тухрӑҫ Тимухха старикӑн килӑ патне. Хӑвел анса ларчӑ, Тимухха лашине шӑварма тухса кайрӑ. Хапхине хупмасӑрах хӑварчӑ.

Улатакка Тилле хапха ҫумне ырнаҫма хушрӑ, хӑй хапха тӑррине ларса шаккама тытӑнчӑ. Шак-шак! тутарать, шак-шак! тутарать.

Тимуххан килӑнче виҫӑ усал йытӑ пулнӑ. Хапхана шакканӑ сасса илтсенех кусем сикрӑҫ тухрӑҫ те урама, тытӑнчӑҫ Тилле хӑвалама. Эх, хӑвалаҫҫӑ, эх, хӑвалаҫҫӑ. Тилӑрен пӑс кӑна тухса пырать. Акар йыттисем Тилле вӑрманых хуса кӑрсе кайрӑҫ. Тилли ниҫта кайса кӑреймен енне йӑкӑлт сиксе кӑчӑ пӑр юман хӑвалне. Йытӑсем юман тавра вӑре-вӑре ҫаврӑнаҫҫӑ.

Хӑраса ӱкнӑ Тилӑ юман хӑвалӑнче хӑйӑн урисенчен ыйтать:

— Эсир мӑнле килтӑр: хӑраса-и, хӑрамасӑр-и? — тет.

— Эпир мӑнпур вӑйпа малалла тапаҫланса килтӑмӑр, — теҫҫӑ урисем.

Тилӑ хӑлхисенчен ыйтать:

— Эсир мӑнле килтӑр? — тет.

— Эпир йӑпшӑнса-йӑпшӑнса килтӑмӑр, — теҫҫӑ хӑлхисем.

Тилӑ хӑринчен ыйтать:

— Эсӑ тата мӑнле килтӑн? — тет.

— Эпӑ кӑҫ тытаҫҫӑ-и, кӑҫ ҫиеҫҫӑ-и тесе килтӑм, — тет хӑри.

— Ах, мур, эс мана ҫапла шеллетӑн-и-ха, йытӑсене ҫитересшӑн пулнӑ-и-ха?

— тет кӑна хирӑҫ Тилли ҫилленсе. — Ак парам-ха сана уншӑн йытӑсене ывӑтса, — тет.

Ҫак сӑмахсемпе Тилӑ хӑй хӑрине юман ҫурӑкӑнчен тулалла кӑларса ячӑ те, усал йытӑсем ӑна ҫавӑнтах ярса илчӑҫ, унтан Тиллине хӑйне те сӑтӑрсе кӑларса туртса ҫурчӑҫ.

Юмах ятӑм, юптартӑм, пӑр сӑмах та суймарӑм.